

Overgang til anden Behandling, men jeg skal gjøre, hvad jeg formaar, for enten at forandre det saaledes, at saavel beboede som ubeboede Loft- og Kælderrum blive afgiftsfrie, eller forhindre, at Loven kommer ud i den nu foreliggende Skikkelse.

Wille: Grundtanken i dette Lovforslag er jo den, at saadanne Kældere og høieste Etager, der ikke ere beregnede paa Beboelse, skulle fritages for den Bygningsafgift, som de hidtil have svaret. Landstinget har foretaget en Forandring i § 2, hvorved det er bestemt, at Forhøjskælderrum, der ikke ere indrettede til Beboelse eller Næringsbrug, altid skulle være fritagne for Bygningsafgift, saa at altsaa den Bestemmelse, der var givet i Udkastet, om Afstanden mellem Fortougets Overflade og Underkanten af Kælderbjælkerne, er bortfalden. Jeg vil tillade mig til 2den Behandling at bebude et Endringsforslag, der i samme Retning skal forandre § 1. Der er vist intet Spørgsmaal om, at den Høide af $1\frac{1}{2}$ Alen, som der er bestemt for Muren, vilde være fuldkommen tilstrækkelig i alle de Tilfælde, hvor Taget bestaar af tvende skraa Flader, som møde hinanden, men der er Bygningsconstructioner, opkomne i de senere Aar, hvoraf der findes nogle ganske enkelte i Kjøbenhavn og dens Forstæder, hvor Taget bestaar af een Flade, mere eller mindre skarpt anbragt, og hvor denne Høide af $1\frac{1}{2}$ Alen ikke vil være tilstrækkelig til at frembringe de fornødne Rum, ikke til Beboelse, men til Loftsrum, Tørreløst etc. Det er meget muligt, at en Forandring i denne Retning, hvorved § 1 kommer til at fastsætte med Hensyn til Kvisterne det Samme, som § 2 nu har fastsat med Hensyn til Kælderne, nemlig at det skal være tilstrækkeligt til at fritage dem for Afgift, at de ikke ere indrettede til Beboelse eller Næringsdrift — det er muligt, siger jeg, at en saadan Forandring noget vil besværliggjøre den Control, der skal føres; men kan Controlen føres med Hensyn til Kælderne, antager jeg heller ikke, det vil kunne have nogen Vanskelighed at føre den med Hensyn til Kvisterne. Jeg skal altsaa bebude et Endringsforslag i denne Retning til anden Behandling, idet jeg haaber, at der ikke fra den høitærede Indenrigs-

ministers Side vil være nogen væsentlig Indvending derimod at gjøre. Ugeledes skal jeg gjøre opmærksom paa, at der i Slutningen af Loven, nemlig i § 4, gives den Bestemmelse, at den skal træde i Kraft fra den 1ste April 1862. Jeg antager, at den 1ste April er valgt, fordi det nye Finantsaar begynder med denne Dato, men jeg skal tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at for Dieblisset optrædes den her omhandlede Skat den 1ste Juli og den 1ste Januar, og at der derfor maaskee kunde være Anledning til at lade den fritagelse, hvorom der er Tale, indtræde allerede den 1ste Januar 1862, eller, hvis det ikke skulde kunne lade sig gjøre, saa udsætte den til den 1ste Juli 1862. Denne sidste Ansættelse vil ganske vist indeholde et Tab for de paagjældende Eiendomsbesiddere, der ville komme til at udrede Skatten et Quartal længere; men paa den anden Side antager jeg, at det vil medføre adskillige Vanskeligheder, saavel for Communen som for Statskassen, desuden som den 1ste April 1862 fastholdes som Terminen for Lovens Ikrafttræden.

Indenrigsministeren: Naar den første Taler fandt det aldeles uforstaaeligt, hvorfor denne fritagelse for Skat ikke ogsaa skulde komme saadanne Kældere tilgode, som beboedes, saa er det, fordi han ikke har forstaaet Loven. Loven gaar ikke ud paa at forandre det Princip, der ligger til Grund for Bygningsafgiften, som, ihvad end dens Skjæbne maatte blive i Kjøbstæderne og paa Landet, for Kjøbenhavn naturligviis er aldeles uundværlig; men Lovgivningens Princip er, at alle saadanne Kældere, forsaavidt de ere Gjenstand for Beboelse eller for Værkstæd, regnes med som afgiftspligtige, og Hensigten dermed er jo naturligviis den, at de skulle svare særlig Afgift, det vil altsaa sige, regnes for en Etage, forsaavidt de ere Gjenstand for særlig Indtægt, men at derimod de Kældere skulle være afgiftsfrie, som blot ere et accessorium, et Tillæg til andre Leiligheder, og som følge deraf ikke give nogen selvstændig Indtægt, altsaa: Brændekældere, Tørvekældere og Viinkældere, for hvilke der svares Bygningsafgift af de Leiligheder, de vedkommende beboe, der benytte disse Kældere.